

Ordre de Culte
Culte del Pacte Diumenge 12-1-2025

Preludi musical
Benvinguda

Himne: Déu, que per sempre s'obri el meu llavi (11 CG)
Música: F. F. Flemming; Lletra: Antoni Almudèvar

Pregària

Himne: Canta al Senyor, rei de glòria, o ànima meva! (1 CG)
Música: Joachim Neander; Lletra: M. E. Vidal

Ministeri de la Paraula:

Lectura de la llei: Èxode 24, 3-11
Lectura dels Profetes: Jeremies 31, 31-34
Lectura de l'epístola: Romans 12, 1-2

Himne: Señor, heme en tus manos (373 HC)

Música: Friedrich Silcher; Lletra: Julie von Hausmann, trad. F. Larrañaga

Proclamació de la Paraula

Pregària per la il·luminació
Marc 14, 22-26

Interludi musical

Acte de renovació del pacte:

Himne: O, canta ànima meva

Música: M. Lyon, melodia hebraica; Lletra: Antoni Almudèvar

El pacte

Sant Sopar

Acció de gràcies

Himne: El cos, l'ànima meva (54 CG)

Música: Ira D. Sankey; Lletra: Antoni Almudèvar
Institució del Sant Sopar

Intervenció musical

Laia Berlanga

Vida comunitària:

Entrada de membre

Ofrena

(Interludi)

Anuncis

Himne: Sublim fou la gràcia del Senyor (230 CG)

Música: Melodia americana, arr. E. O. Excell; Lletra: Noemi Celma

Benedicció

Postludi

Litúrgia i Proclamació de la Paraula: Marta López Ballalta

Música: Robert Bailey i Laia Berlanga

Lectures: Judit Pallàs

Sant Sopar: Esther Rió

Diaques: Joan Salvador i Guillermo García

Butlletí: Rubén Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org - **web:** www.esglesiatallers.org

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1962 de 12 de gener de 2025

L'ÈTICA PROTESTANT I L'ESPERIT DEL CAPITALISME

Si no pots ser un pi al cim del turó,
sigues matoll a la vall, però sigues
el millor matoll al costat del rierol;
Sigues un arbust si no pots ser un arbre.

Si no pots ser una carretera, només has
de ser un camí,
Si no pots ser el sol, sigues una estrella;
No és per la mida que guanyes o falles:
sigues el millor del que siguis!

....

Aquest poema de Douglas Malloch pot semblar un poema inspirador i encoratjador i que convida a la lluita i a la superació. Però analitzat detingudament és un poema que reflecteix el pitjor de la nostra societat: L'èxit personal.

Vivim de l'èxit. Som una societat avesada a l'èxit. La vida gira entorn de l'èxit. Tenir èxit significa ser el millor. Aquest afany de ser el millor és molt patent en les societats occidentals. Es considera l'èxit sota els paràmetres dels diners que guanyes i el tipus de feina que desenvolupes. Però, de vegades, la vida no ofereix les oportunitats que un desitja. I aquesta situació pot portar a la vergonya, a la frustració i a l'exclusió social. És per això que moltes persones intenten viure de les aparences i compren cotxes que no poden pagar, van a restaurants que no es poden permetre, cosa que els obliga a restringir altres despeses per a aparentar una vida que els és aliena. D'altres, el que tenen èxit els agrada demostrar-ho als altres per tal que la seva vanitat sigui satisfeta.

Una de les grans aportacions que va donar la reforma protestant va ser l'accés directe del creient a Déu sense la mediació de l'Església. La idea d'una relació personal entre Déu i l'individu, la lectura personal de la Bíblia i la seva lliure interpretació i el rebuig a l'autoritat eclesial donà a l'individu la llibertat de consciència i, per tant, la llibertat de viure segons la seva consciència i, per conseqüència, la responsabilitat individual. Amb la Reforma Protestant es mostra a l'individu com entitat, canviant, d'aquesta manera, el model que imperava en l'edat mitjana en què la societat no estava formada per individus sinó per col·lectius i el col·lectiu determinava la vida de l'individu. L'individu es dissolia en el seu col·lectiu.

Donant rellevància a l'individu, el protestantisme canvia la concepció de l'ètica del treball i considera que qualsevol activitat sempre que sigui honesta i útil, té un valor intrínsec perquè és una manera de servir a Déu. I, per tant, complir les tasques amb dedicació i honestat és una manera de glorificar a Déu. En conseqüència, el protestantisme rebutja l'oci excessiu i el malbaratament i enalteix la

disciplina, l'austeritat, l'estalvi i la responsabilitat personal. Aquesta manera de viure va propiciar l'acumulació de riquesa. El rebuig al malbaratament i al luxe ostentós va afavorir la inversió en l'economia. A més a més, en el cas dels calvinistes, i a causa de la doctrina de la predestinació, l'acumulació de riquesa era percebuda com una prova de la gràcia divina.

Aquest fet és el que Max Weber, a L'Ètica Protestant i l'Esperit del capitalisme afirma que el capitalisme neix en la reforma protestant. Observa que el capitalisme va sorgir i consolidar més intensament a les societats occidentals i proposa que les creences religioses vinculades al protestantisme van fomentar l'aparició d'una mentalitat favorable al capitalisme. I fa un paral·lelisme entre protestantisme –focalitzat en el calvinisme- i capitalisme amb els conceptes de la valoració del treball, eficiència, l'estalvi, organització, etc.

Weber afirma que altres tradicions religioses, com el catolicisme, no van fomentar el mateix esperit capitalista. Això es devia a una menor èmfasi en la responsabilitat individual i en l'acumulació de riquesa com signe de la gràcia divina.

En *L'Ètica Protestant i l'Esperit del Capitalisme*, Max Weber argumenta com la religió pot tenir un impacte profund en l'economia i la societat. I considera que les creences i pràctiques protestants, especialment l'ètica del treball, l'ascetisme i la valoració de l'esforç individual, van jugar un paper crucial en la configuració del capitalisme modern.

Sobre aquesta obra, alguns autors, han criticat que Weber sobreestima la influència de la religió protestant perquè no té en compte altres factors com la tecnologia o les noves estructures polítiques i econòmiques. No aporta prou evidències empíriques per demostrar la correlació entre protestantisme i el desenvolupament del capitalisme. Simplifica la diversitat protestant quan afirma que la doctrina de la predestinació és una causa principal del desenvolupament del capitalisme i no té en compte que aquesta doctrina només era seguida pel calvinisme. A més a més, hi ha exemples de desenvolupament econòmic en societats no protestants que Weber no analitza.

La veritat és que l'argument que el capitalisme va sorgir en el món protestant perquè el creient protestant era treballador i estalviador i el creient catòlic era poc treballador i malgastador és un mite i una fal·làcia. El capitalisme va sorgir a conseqüència d'una estructura social determinada en la qual va aparèixer el proletariat, és a dir persones que no disposen de mitjans de subsistència i posen a disposició d'altri la seva força de treball. És imprescindible pel capitalisme la propietat privada dels mitjans de producció. En aquest context, les empreses competeixen entre elles per obtenir més quota de mercat. Això implica que el principal objectiu de tota empresa és la supervivència. I, per tant, és indispensable un creixement sostingut de la producció. Agafant prestada la famosa frase de Thomas Hobbes "L'home és un llop per l'home", podríem dir que "L'empresa és un llop per l'empresa". Això fa que sobrevisquin les millors empreses. Per tal de ser *les millors* empreses, aquestes deslocalitzen la producció al sud-est asiàtic, on els costos salarials són més baixos i les regulacions més laxes o incrementen el consum creant productes amb una data programada d'obsolescència. D'aquesta manera aconsegueixen incrementar la demanda. El

capitalisme es basa en el consum desmesurat sense importar la dilapidació dels recursos naturals, ni el canvi climàtic perquè l'únic que importa és ser els millors.

Hem d'adonar-nos que anem cap al desastre econòmic, social i ecològic. No podem permetre un món on hi ha nens en un soterrani cosint sabatilles esportives, on els treballadors i treballadores treballen en condicions infrahumanes, no podem permetre que esgotem els recursos naturals a una velocitat cada cop més accelerada, no podem permetre que la nostra manera de viure acceleri la desertització del planeta, el canvi climàtic. Cal aturar-se!

Cal tornar als valors del protestantisme: A l'ètica del treball, -tot treball és digne i ha de ser justament retribuït-, a l'estalvi, al reaprofitament. El camí de la lluita per ser el millor és una lluita suïcida. L'ètica del protestantisme m'ensenya que el futur està en el fet que cadascú de nosaltres doni el millor de si mateix per tal de preservar la dignitat humana, la llibertat, l'escolarització, la sanitat i un planeta que agonitza. En resum, preservar una vida digna en un planeta recuperat.

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

CANAL YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a l'adreça a al web de l'església: www.esglesiatallers.org

CISTELLA SOLIDÀRIA

Un agraïment especial a tots/es els que veu respondre amb rapidesa a la demanda de roba per la botigueta del "Chiringuito"....en podeu seguir portant! També gràcies per les joguines, hi havia algunes bosses, que no sabia que hi eren però ens va fer il·lusió trobar-les i us he de demanar un favor: quan porteu roba, sabates, mantes. Si us plau porteu-les sempre en bosses i si pot ser, ben posades i plegades. Gairebé sempre es així, inclús hi ha paquets etiquetats per talles, si es d'home o dona. Això és genial i molt digne, però aquest últim cop hi havia roba feta un garbuix i posada de qualsevol manera. Fem-ho sempre digne i que es noti l'estima. Moltes gràcies a tots/es i seguim pendents, com sempre

AGENDA

- Els estudis bíblics els reprendrem el proper dijous 16 de gener.
- El dissabte 25 de gener, en el marc de la setmana de pregària per la unitat dels cristians, tindrem un culte, organitzat per l'EEC, en el nostre temple.
- El proper Consell d'església serà el diumenge 26 de gener, a les 8:30h.
- La nostra pastora estarà reunida amb la Comissió Permanent, del 30 de gener a l'1 de febrer, a Madrid.
- El dissabte 1 de febrer es farà l'ordenació del candidat al ministeri pastoral, Sergio Simino, a l'església de la Resurrecció, a Madrid.